

Łódź, dn. 5.08.2024r.

Prof. dr hab. inż. Agnieszka Zakrzewska – Bielawska
Instytut Zarządzania
Politechnika Łódzka

Recenzja

**rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Bracio - Golec,
p.t. „Managing the power asymmetry in interorganisational relations in the information
and communications technology sector in Poland ” przygotowanej pod kierunkiem
naukowym dr hab. Marka Szaruckiego, prof. UEK oraz dr Oskara Koscha – promotora
pomocniczego na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie**

Podstawą opracowania recenzji było pismo Dyrektora Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie prof. dr hab. inż. Stanisława Popka, informujące mnie o powołaniu na recenzenta w/w rozprawy doktorskiej przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Opinie o pracy przygotowano z uwzględnieniem wymogów stawianych pracom doktorskim, określonym w art. 187 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r., odnosząc się do oceny doboru tematu, celów pracy i pytań badawczych, struktury i układu rozprawy, doboru metod i narzędzi badawczych, wartości naukowej oraz strony formalnej dysertacji. Recenzje kończą wnioski końcowe.

1. Ocena doboru tematu, celów pracy i hipotez badawczych

Opiniowana rozprawa doktorska podejmuje problematykę asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych analizowaną z perspektywy teorii interesariuszy. Zagadnienie relacji międzyorganizacyjnych było szeroko eksplorowane przez badaczy. Badano je m.in. z perspektywy tworzenia i zawłaszczania wartości, budowania przewagi konkurencyjnej, uzyskiwania renty ekonomicznej, dostępności do zasobów oraz władzy, a także elastyczności, czy innowacyjności. Odrębny nurt badań odnosi się do typów relacji międzyorganizacyjnych, ich cech i form oraz istoty współdziałania międzyorganizacyjnego. Pomimo tak wielu, różnorodnych prac z tego zakresu, tematyka ta, z uwagi na swoją złożoność, pozostaje wciąż **ważna, aktualna i oryginalna**, obfitując w różne luki poznawcze.

Jedną z nich rozpoznała Doktorantka, która problem asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych osadziła w polskim sektorze technologii informacyjno-

komunikacyjnych (ICT), co czyni **problem badawczy nowatorskim**. Sektor ICT pełni ważną rolę w każdej gospodarce i społeczeństwie, przyczyniając się do innowacji, wzrostu gospodarczego oraz poprawy jakości życia. Co więcej, firmy tego sektora nie tylko nawiązują i rozwijają relacje z różnymi interesariuszami, ale tworzą również ekosystemy biznesowe, które wpływają na rozwój technologiczny i konkurencyjność przedsiębiorstw. Dlatego też wybór firm sektora ICT jako obiektów badań potwierdza ważność podejmowanej problematyki.

Z drugiej strony, zrozumienie i zarządzanie asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych jest kluczowe dla budowania trwałych, sprawiedliwych i efektywnych partnerstw. Niezrównoważona władza może bowiem prowadzić do krótkoterminowych korzyści dla jednej ze stron, ale na dłuższą metę może podważać stabilność i sukces całej współpracy. Dlatego też organizacje muszą świadomie zarządzać tym aspektem, dążąc do równowagi i wzajemnych korzyści w swoich relacjach, co dodatkowo podkreśla aktualność podejmowanej problematyki.

Z kolei oryginalność pracy przejawia się w podjęciu badań empirycznych w polskim sektorze ICT i opracowaniu, na podstawie ich wyników, modelu zarządzania asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w niniejszym sektorze. Model ten ma wartość poznawczą, budzi jednak określone zastrzeżenia, o czym szerzej w dalszej części recenzji.

We wstępie Autorka przedstawiła dość syntetycznie przesłanki podjęcia tematu oraz **deklaratywnie określiła lukę badawczą**. Wartość pracy byłaby wyższa, gdyby Doktorantka podjęła bardziej wnikliwą dyskusję w oparciu o najnowszą literaturę przedmiotu, z której wyłoniłaby się ów luka. W dalszej części wstępu postawiono **główne pytanie badawcze i sześć pytań pomocniczych**, a także powiązane z nimi **cel główny dysertacji oraz sześć celów szczegółowych**. Dokonując ich oceny stwierdzam, że cele i pytania szczegółowe (poza pytaniem SRQ1 i celem SRO1) są blisko ze sobą związane, tworząc wręcz w moim odczuciu pewną nadmiarowość, tzn. cel wyraża dokładnie to samo co pytanie, przy czym raz treść jest w formie pytającej (pytanie badawcze), a raz oznajmującej (cel pracy doktorskiej). Uważam, że pozostanie tylko przy pytaniach byłoby bardziej zasadne. Moje wątpliwości budzą również treści poszczególnych pytań i powiązanych z nimi celów, a mianowicie:

- niezrozumiałe jest dla mnie główne pytanie badawcze, tj. „Jaką formę powinien przyjąć model zarządzania asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w sektorze ICT w Polsce?” (*What form should the model of managing the power asymmetry in the interorganizational relationships in the ICT sector in Poland take?*) w kontekście postawionego głównego celu dysertacji, tj. “identyfikacja stanu asymetrii władzy i próba budowy modelu zarządzania asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w

sektorze ICT w Polsce” (*identify the state of power asymmetry and an attempt to build a model of managing the power asymmetry in the interorganizational relationships in the ICT sector in Poland*). Po pierwsze, dlaczego pytanie jest o formę a nie stan asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych firm ICT działających w Polsce? Po drugie, co oznacza forma modelu? Nigdzie tego nie wyjaśniono. Po trzecie, za niezbyt trafne uważam określenie „podjęcia próby”, Autorka zbudowała model, a nie podjęła próbę jego budowy;

- pytanie SRQ1, tj. „Jaka jest specyfika podejścia do zarządzania relacjami z interesariuszami w relacjach międzyorganizacyjnych?” (*What is the specificity of the approach to stakeholder relationships management in interorganizational relations?*) nie koresponduje z SRO1, tj. „Identyfikacja zalet/ korzyści zarządzania relacjami z interesariuszami w relacjach międzyorganizacyjnych” (*Identification the advantages of stakeholder relationships management in interorganizational relations*), bowiem specyfika to nie to samo co zalety czy korzyści; dlaczego nie uwzględniono ryzyka czy zagrożeń?;
- pytanie SRQ5, tj. „Czy istnieje asymetria władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w firmach sektora ICT w Polsce?” (*Is there a power asymmetry in the interorganizational relations in the companies of the ICT sector in Poland*) powinno być na początku, jako drugie z postawionych pytań, a z pewnością przed pytaniem o założenia w budowie modelu relacji międzyorganizacyjnych (pytanie SRQ4); ponadto odpowiedź na to pytanie jest tak lub nie, dlatego uważam, że należało dopytać o zakres asymetrii w przypadku odpowiedzi twierdzącej;
- pytanie SRQ6, tj. „Czy możliwe jest zbudowanie modelu zarządzania asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w sektorze ICT w Polsce?” (*Is it possible to build a model of managing the power asymmetry in the interorganizational relationships in the ICT sector in Poland?*) jest, w mojej opinii, niezasadne i niepotrzebne; jeśli odpowiedź byłaby „nie”, to wówczas niezasadny jest cel główny dysertacji; ponadto częściowo cel ten powiela się z celem głównym.

Tym samym, **dobór tematu rozprawy oceniam jako trafny**, wpisujący się w aktualne trendy badań nauk o zarządzaniu i jakości. Jednak **sformułowanie problemu badawczego w postaci pytań i przypisanych im celów budzi zastrzeżenia**, tym bardziej, że badania empiryczne mają charakter ilościowy, co sugerowałoby sformułowanie problemu badawczego w postaci hipotez badawczych. Autorka nigdzie nie wyjaśnia, dlaczego takich hipotez nie stawia. Dziwi to tym bardziej, że zagadnienie asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych jest problemem w znacznym stopniu rozpoznany, a nowatorski w pracy jest kontekst polskiego sektora ICT.

2. Struktura i układ pracy

Praca składa się ze wstępu, sześciu rozdziałów i zakończenia, które stanowią tekst podstawowy, liczący 187 stron. Na pozostałych 43 stronach przedstawiono bibliografię, spis tabel, spis rysunków oraz załącznik. Rozprawa posiada standardowy układ w podziale na część teoretyczną, metodyczną i empiryczną. Jest to układ o **uporządkowanej, logicznej i spójnej strukturze**, przede wszystkim z punktu widzenia kolejności wynikania poruszanych i omawianych zagadnień, co wskazuje na odpowiednie przemyślenie treści rozprawy. Objętość poszczególnych rozdziałów jest porównywalna (za wyjątkiem rozdziału 1, który ma znacznie szerszą objętość), co potwierdza dobre rozplanowanie tekstu. Prezentowane treści tworzą harmonijną całość, a **Doktorantka realizuje zamierzenia badawcze**.

Moje duże **zastrzeżenia** w poszczególnych rozdziałach budzą **wstępy i zakończenia**. Po pierwsze, wstępy są o objętości od ½ do 1 strony, co rodzi wątpliwości czy powinny być odrębnymi podrozdziałami. Po drugie, w każdym wstępie zamiast przesłanek podjęcia dyskusji na wybrany temat, jest oprócz celu rozdziału, co uznaję za słuszne i zasadne, wskazane pytanie badawcze, co zostało już określone we wstępie rozprawy. Po trzecie, wstęp, jak i zakończenie w danym rozdziale nie tylko nawiązują do danego pytania badawczego, ale i powielają dokładnie te same informacje, dotyczące tego co zostało przedstawione w tym rozdziale. Tym samym Czytelnik kilkakrotnie czyta streszczenia poszczególnych rozdziałów, co jest dość irytujące. Zakończenie powinno zawierać główne wnioski z przeprowadzonego wywodu naukowego, a nie to co zostało zaprezentowane w danym rozdziale. To omówiono już we wstępie rozprawy.

Podsumowując, uznaję dysertację za **dzieło zintegrowane, ciągłe i logiczne**, jednakże za zupełnie **nie trafione i nie spełniające swojej roli** uważam zawarte w takiej formie w poszczególnych rozdziałach wstępy i zakończenia.

3. Ocena metod i narzędzi badawczych

Przyjęta w pracy metodyka badań odzwierciedla temat rozprawy, problem badawczy oraz przyjęte cele. Teoretyczna część dysertacji, zawarta w trzech pierwszych rozdziałach, została przygotowana w oparciu o studia literaturowe, przy wykorzystaniu różnych metod. W rozdziale pierwszym zastosowano *'narrative literature review'*, w rozdziale drugim *'integrative review'*, zaś w trzecim *'systematic literature review'*. Szkoda, że Autorka nigdzie nie wyjaśniła jaka była przyczyna zastosowania różnych metod studiowania literatury. Dlatego też kieruję w tym miejscu **pytanie do Doktorantki**: *Dlaczego zastosowała Pani różne metody studiów*

literaturowych do poszczególnych zagadnień? Dlaczego poszczególnym zagadnieniom były dedykowane właśnie takie metody? Jakie były ku temu przesłanki i co miało na to wpływ?

Ponadto, oprócz lakonicznego wyjaśnienia na czym polega dana metoda, zabrakło przedstawiania szczegółowej procedury według której analizowano literaturę. Dotyczy to przede wszystkim metody ‘*narrative literature review*’ oraz ‘*integrative review*’. W przypadku systematycznego przeglądu literatury (SLR), podano podstawowe informacje (lata przeszukiwań, słowa kluczowe, bazy jednak bez wyjaśnień dlaczego te, kryteria włączenia i wyłączenia), zabrakło jednak analizy bibliometrycznej, która jest jednym z etapów SLR. Dlatego też, w trakcie publicznej obrony, proszę Doktorantkę o wyjaśnienie tych kwestii.

Dane empiryczne zbierano przy wykorzystaniu metody badań ankietowych, a narzędziem badawczym był kwestionariusz ankiety. Narzędzie to jest dość proste, a jego treść nie budzi zastrzeżeń. Niestety opis metodyki badań jest chaotyczny i budzi wątpliwości, a mianowicie:

- niejasna jest dla mnie zastosowana technika badawcza. Doktorantka wskazuje na CATI (s. 108), która to technika oznacza wywiad telefoniczny, zaś następnie wyjaśnia że kwestionariusz ankiety mógł zostać wypełniony przez respondentów w dogodnym czasie z uwagi na dostęp elektroniczny do niego, co jest charakterystyczne dla CAWI a nie CATI;
- niezrozumiały jest dobór firm do próby. Przebadano 200 przedsiębiorstw z sektora ICT zatrudniających 10 i więcej pracowników, niestety poza lakonicznym stwierdzeniem, że 200 firm będzie odpowiednią liczbą, nigdzie nie wyjaśniono dlaczego 200 a nie 150 czy 300. Dodatkowo nie wyjaśniono doboru zgodnie z metodą kuli śnieżnej (*snowball sampling*). Autorka opisała na czym polega ta metoda (s. 106), jednak brak informacji jak ją zastosowano przy doborze próby, tj. kto był w pierwszej grupie respondentów, według jakich kryteriów został wybrany? To wymaga wyjaśnień w trakcie publicznej obrony;
- dobór respondentów budzi moje duże zastrzeżenia, bowiem respondentem mógł być zarówno właściciel, członek zarządu, dyrektor, menedżer czy pracownik, który zwłaszcza w kontekście kadry zarządzającej ma zupełnie inną wiedzę na temat asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych niż kadra kierownicza. Co więcej, respondentem mógł być także partner (s. 106), co dla mnie jest totalnie niejasne. Jaki partner? i czy ten partner miał wiedzę by oceniać to kto i jaką ma zdolność wpływu na działania i decyzje danej firmy ICT?
- niezrozumiały jest dla mnie opis odnoszący się do identyfikacji interesariuszy (s. 99). Autorka wskazuje, że wykorzystując metodę Reed and Curzon (2015) sporządzono wstępną listę interesariuszy (kto ją sporządził i czym się kierował?), następnie przeprowadzono badania pilotażowe, przy czym nie podano tu żadnych informacji, tj. kto w nich uczestniczył,

jak był dobrany, jakie zadawano pytania. Pewne informacje pojawiają się w innym podrozdziale (s. 109), przy czym pilotaż na 20 menedżerach (wciąż nie wiadomo jak dobranych) ma już inny cel;

- niezrozumiała jest dla mnie kategoria shareholders/stakeholders w grupie interesariuszy wewnętrznych (s. 103), podobnie jak teoretyczne macierze klasyfikacji interesariuszy (po co je przedstawiono w części metodycznej?).

Konkludując, **dobór metody i narzędzia badawczego oceniam jako właściwe do postawionego problemu**. Jednak **metodyka badań została bardzo słabo omówiona**, a przez to rodzi wiele wątpliwości, które proszę wyjaśnić trakcie publicznej obrony.

4. Ocena wartości naukowej

Ocena wartości naukowej rozprawy zostanie dokonana w odniesieniu do poszczególnych rozdziałów recenzowanej dysertacji.

Rozdział pierwszy poświęcono relacjom międzyorganizacyjnym analizowanym z perspektywy teorii interesariuszy. W pierwszej kolejności przedstawiono luźne rozważania na temat relacji międzyorganizacyjnych, zwracając uwagę na ich złożoność i wielowątkowość analiz oraz badań z nimi związanych. Zabrakło mi tu pewnej strukturyzacji prowadzonych rozważań. Następnie podjęto dyskusję na temat budowania, rozwijania i kończenia relacji międzyorganizacyjnych, przy czym i w tym podrozdziale ponownie pojawia się wiele wątków, bez klarownej nici przewodniej prowadzonego wywodu. Autorka prezentuje tu model powiązań wykorzystywany w mapowaniu interesariuszy, podejmuje zagadnienie zaufania w relacjach międzyorganizacyjnych, powierzchownie omawia zagrożenia w takich relacjach, by ponownie powrócić do modeli prezentujących rozwój tych relacji. Na tym tle omówiono teorię interesariuszy (podrozdział 1.4.). Uważam, że teoria ta powinna być wcześniej przedstawiona, co nadałoby większą logikę prowadzonym rozważaniom. W końcowej części omówiono typy interesariuszy według wybranych klasyfikacji. Treści zawarte w tym rozdziale mają charakter wprowadzający w podejmowaną tematykę, wyjaśniając istotę relacji międzyorganizacyjnych oraz interesariuszy.

Rozdział drugi koncentruje się na roli władzy w relacjach międzyorganizacyjnych. Autorka wyjaśniła pojęcie władzy i jej rodzaje, a następnie omówiła strukturalne i behawioralne aspekty asymetrii władzy. Kolejno przedstawiono przegląd badań na temat władzy w naukach o zarządzaniu (podrozdział 2.4), niestety wiele treści wiąże się i powtarza z tymi zawartymi w rozdziale 2.2. Dodatkowo, o czym już wspominałam, nie wyjaśniono jak dokonano przeglądu

literatury tym obszarze, tym bardziej że dominują tu prace z lat 90. XX wieku. W dalszej kolejności omówiono rolę asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych, zwracając szczególną uwagę na czynniki wpływające na to zjawisko. Treści zawarte w tym rozdziale podobnie, jak wcześniej wprowadzają w tematykę władzy i jej asymetrii w relacjach międzyorganizacyjnych.

W **rozdziale trzecim** dokonano przeglądu badań w zakresie zarządzania asymetrią władzy, poszukując rozwiązań modelowych w tym obszarze. Wykorzystano w tym celu systematyczny przegląd literatury, przy czym jego opis budzi wątpliwości o czym już wspomniałam. Szkoda, że nie dokonano dodatkowo takiego przeglądu zawężając wyszukiwania do sektora ICT. Sektor ten szczegółowo scharakteryzowano w dalszej części tego rozdziału wraz z określaniem jego stanu i struktury w Polsce, by następnie wskazać czynniki warunkujące asymetrię władzy w relacjach międzyorganizacyjnych w tym sektorze. Treści tu zwarte przybliżają specyfikę sektora informacyjno -telekomunikacyjnego i firm w nim działających oraz systematyzują wiedzę w obszarze asymetrii władzy w relacjach międzyorganizacyjnych.

Teoretyczną część pracy (zawartą w trzech pierwszych rozdziałach) cechuje **zadowalająca wartość merytoryczna**. Doktorantka jest obeznana w tematyce, jednak powinna poprawić umiejętność prowadzenia wywodu naukowego, w sposób uporządkowany i bardziej przejrzysty.

W **rozdziale czwartym** przedstawiono metodykę badań. W pierwszej kolejności przedstawiono dobór próby oraz metody identyfikacji interesariuszy. Kolejno omówiono kwestionariusz ankiety i metody badawcze. Nie odnosząc się szczegółowo do oceny metodyki badań, stanowi bowiem odrębną część recenzji, stwierdzam ponownie, że metoda badawcza została odpowiednio dobrana, przy czym jej wykorzystanie budzi wątpliwości. Dodatkowo, niezrozumiałym dla mnie w tym rozdziale jest zawarcie treści poświęconych modelom w ogóle (podrozdział 4.4) oraz omówieniu modelu Stakeholder Salience Model (podrozdział 4.5). W obu przypadkach, podjęte rozważania mają czysto teoretyczny charakter, bez jasnego omówienia metodyki ich zastosowania w prowadzonych badaniach. Ponadto, tytuły obu podrozdziałów nie odzwierciedlają ich treści, a model Stakeholder Salience był już omówiony wcześniej (s. 48-49). Tym samym słabo oceniam kompetencje metodyczne Doktorantki.

Rozdział piąty prezentuje wyniki badań empirycznych. W pierwszej części dokonano charakterystyki badanych firm ze względu na dane metryczkowe (tj. rodzaj działalności, liczbę pracowników, wiek przedsiębiorstwa, kapitał, formę organizacyjno-prawną, zasięg działania, przychody itp.) oraz respondentów ze względu na zajmowaną pozycję, staż pracy i płeć. Kolejno przedstawiono wyniki odnoszące się do interesariuszy i ich wpływu na organizację, a

następnie do relacji z kluczowymi interesariuszami zewnętrznymi badanych firm. Tym samym przedstawiono tu wyniki odpowiedzi respondentów dla wszystkich pytań zawartych w kwestionariuszu. Wyniki te mają wartość poznawczą, jednak w mojej opinii nie wykorzystano całego ich potencjału. Skoncentrowano się na elementarnych analizach bez głębszego wglądu. Szkoda, że nie skorelowano poszczególnych pytań ze sobą czy metryczką by sprawdzić czy istnieją różnice między firmami ze względu na rodzaj działalności, zasięg czy wielkość. Nie podjęto także szerszej dyskusji nad uzyskanymi wynikami w odniesieniu do literatury, a przedstawiony komentarz ogranicza się do prezentacji danych widocznych w tabelach.

Rozdział szósty poświęcono modelowi zarządzania asymetrią władzy w relacjach międzyorganizacyjnych. W jego początkowej części dokonano identyfikacji asymetrii władzy w relacjach z interesariuszami badanych firm ICT, przy czym skoncentrowano się tu na czterech najczęściej wskazywanych grupach interesariuszy, tj. klientach, inwestorach, kontraktorach/wykonawcach i dostawcach. Należy podkreślić, że Doktorantka przedstawiła najpierw wyniki odpowiedzi na poszczególne pytania z drugiej części kwestionariusza dotyczącej specyfiki i wpływu klientów jako kluczowych interesariuszy na relacje międzyorganizacyjne badanych firm. Tym bardziej dziwi fakt, że po ich prezentacji przedstawiono przykład modelu Stakeholder Salience dla firm ICT w Polsce (rys. 20, s. 160). Konstrukcja tego modelu jest dla mnie całkowicie niezrozumiała. Dlatego też kieruję w tym miejscu **pytanie do Doktorantki**: *Jak zbudowano model Stakeholder Salience dla firm ICT w Polsce, biorąc pod uwagę kryterium władzy (power), legitymizacji (legitimacy) i pilności (urgency)? Które dane przedstawione w pracy pozwoliły na taką klasyfikację biorąc pod uwagę te trzy kryteria?*

Kolejno, zaprezentowano wyniki wskazań respondentów na poszczególne pytania ze wspomnianej drugiej części kwestionariusza w odniesieniu do interesariuszy definitywnych (Definitive Stakeholders). Nie rozumiem zasadności tej części pracy, tym bardziej, że wyniki w stosunku do klientów się powtarzają. Autorka ich nie komentuje, a jedynie przedstawia słownie dane zamieszczone w tabelach. Tym samym można było zamieścić je raz. Co więcej podawanie wartości procentowych dla prób liczących 21, 14 czy 13 podmiotów jest nieprawidłowe. Dane tu zawarte posłużyły do budowy modelu zarządzania asymetrią władzy w sektorze ICT w Polsce (tabela 120, s. 177). I właśnie ten model budzi moją największą wątpliwość, wobec czego kieruję następne **pytanie do Doktorantki**: *Na jakiej podstawie uważa Pani, że najczęściej wskazywane odpowiedzi na poszczególne pytania dotyczące kształtowania i zarządzania relacjami z kluczowymi interesariuszami mają wartość modelową / zalecaną dla sektora ICT w Polsce? Czy najczęściej wskazywane odpowiedzi (a w niektórych*

przypadkach różniące się o jedną odpowiedź) oznaczają, że są to rozwiązania/zachowania najbardziej efektywne czy skuteczne pod względem zarządzania asymetrią władzy? Co o tym świadczy i to potwierdza? Według mnie tabela 120 (s. 177) przedstawia stan asymetrii władzy w relacjach z kluczowymi interesariuszami zewnętrznymi w wybranej grupie polskich firm ICT. Z pewnością nie w całym sektorze w Polsce, bowiem dobór próby nie upoważnia do uogólniania wyników.

W związku z powyższą wątpliwością, trudno mi ocenić dalsze zalecenia Autorki, które powielają dane z tabeli 120.

Oceniając empiryczną część dysertacji należy podkreślić, że Autorka wykazała się umiejętnością zbierania danych i ich analizy przy użyciu odpowiedniego, aczkolwiek podstawowego warsztatu statystycznego. Przedstawione wyniki badań są interesujące, a formułowane na ich podstawie wnioski mają wartość poznawczą, przy czym zaproponowany model zarządzania asymetrią władzy w sektorze ICT w Polsce rodzi pewne zastrzeżenia.

W **zakończeniu**, Autorka odniosła się do stopnia realizacji celu głównego pracy oraz określiła wkład teoretyczny, metodyczny i praktyczny prowadzonych badań. Umiarkowanie podzielam opinię Doktorantki w tym względzie, zwłaszcza w kontekście opracowanego i w mojej opinii dyskusyjnego modelu zarządzania asymetrią władzy w sektorze ICT w Polsce. Określono tu dalsze kierunki badań, szkoda że nie wskazano ograniczeń badawczych. Za zbędne uważam opisy tego, co zawierały poszczególne rozdziały, tym bardziej, że Czytelnik dowiedział się o tym po raz kolejny, wcześniej ze wstępu pracy, ze wstępów poszczególnych rozdziałów oraz podsumowań poszczególnych rozdziałów. W mojej opinii, zamiast tych powtórzonych opisów, w zakończeniu powinny znaleźć się główne wnioski z prowadzonych prac badawczych.

Bibliografia recenzowanej pracy jest właściwa i obszerna. Liczy 414 pozycji literaturowych. Wykorzystanie literatury jest zasadne i wystarczające.

5. Strona formalna i językowa opracowania

Formalna strona pracy nie budzi większych zastrzeżeń. Praca jest staranna i napisana w poprawnym stylu. Rozplanowanie tekstu, zasady budowy tabel i rysunków nie budzą wątpliwości. Rozprawa jest bogato ilustrowana, zawiera 120 tabel oraz 20 rysunków, które wykonano w sposób czytelny i estetyczny.

6. Wnioski końcowe

Biorąc pod uwagę łącznie dobór tematu i celów pracy, jej strukturę, wykorzystane metody i narzędzia badawcze, wartość naukową rozprawy oraz jej stronę formalną **stwierdzam, że rozprawa doktorska mgr Klaudii Bracio-Golec spełnia wymogi stawiane dysertacjom doktorskim**, jednak w stopniu podstawowym. Do takiego stanowiska upoważniają mnie następujące argumenty:

- ważność, aktualność i oryginalność podjętej w pracy tematyki,
- logiczna i spójna struktura rozprawy,
- zakres prowadzonych badań przy wykorzystaniu odpowiednich metod badawczych,
- walory poznawcze i naukowe dysertacji, a także jej wkład w nauki o zarządzaniu i jakości w postaci identyfikacji wpływu interesariuszy na przedsiębiorstwa ICT działające w Polsce oraz rozpoznania stanu asymetrii władzy w relacjach tych firm z kluczowymi interesariuszami zewnętrznymi;
- właściwa strona formalna rozprawy.

Wobec powyższego **recenzowana dysertacja może stanowić podstawę do nadania stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości i wnoszę o dopuszczenie jej do publicznej obrony.**

Signed by /
Podpisano przez:

Agnieszka Freda
Zakrzewska-
Bielawska
Politechnika Łódzka

Date / Data: 2024-
08-14 10:28